

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Eliškou Cihlářovou v právní věci žalobkyně: **ENERGOTRADE, a. s.**, v konkursu, se sídlem Štefánikova 18/25, Praha 5, zastoupená JUDr. Kateřinou Radostovou, advokátkou se sídlem Břehová 208/8, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2014, č. j. 5 Af 22/2014 – 39, o návrhu žalobkyně na osvobození od soudních poplatků,

t a k t o :

Žalobkyni **se přiznává** osvobození od soudních poplatků.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2014, č. j. 59 Af 22/2014 – 39 a současně požádala o osvobození od soudních poplatků. Svou žádost odůvodnila tím, že ke dni prohlášení konkurzu ztratila právní dispozici nad svým majetkem náležejícím do majetkové podstaty a tedy i objektivně možnost zaplatit soudní poplatek.

Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

V dané věci je nesporné, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2013, č. j. MSPH 96 INS 18838/2013-A-15, bylo rozhodnuto o úpadku stěžovatelky s tím, že na její majetek byl zároveň prohlášen konkurz a byl ustanoven insolvenční správce. Jak vyplývá z ust. § 246 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

prohlášením konkurzu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, do které patří majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, jakož i majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení.

Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené skutečnosti dospěl k závěru, že v současné době nemá stěžovatelka dostatečné prostředky k zaplacení soudního poplatku, neboť nemá dispoziční oprávnění ve vztahu ke svému majetku, který patří do majetkové podstaty. Kasační stížnost nelze ani považovat za zjevně neúspěšný návrh, protože se nejedná o situaci, kdy by již ze samotných skutkových tvrzení žadatele bylo nepochybné, že mu ve věci nemůže být vyhověno (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2010, č. j. 6 Ads 107/2010 – 47).

Protože stěžovatelka splňuje zákonné podmínky ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. pro to, aby byla zcela osvobozena od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu